

[Bertel Haarder]

disse meget løse rammer er for snærende, så er der altså mulighed for, at man kan få en kontrakt med ministeriet, sådan som jo flere uddannelser under Undervisningsministeriet har fået.

Med disse ord kan jeg altså ikke skjule, at jeg har en vis sympati for forslaget, men lad os nu kigge det efter i sømmene. Ministeren skal jo ikke slippe så let, så der vil blive mange forslag og forhåbentlig også en venskabelig drøftelse om detaljer.

Pernille Frahm (SF):

Der er sagt mange positive ting om forslaget, og jeg er da heller ikke i tvivl om, at der ligger mange gode og positive tanker bag ved det forslag, vi nu har til behandling, nemlig et forsøg på at skabe orden i den jungle, som de videregående kunstneriske uddannelser jo faktisk er.

Jeg er bare ikke så sikker på, at det set ud fra en kunstnerisk synsvinkel er det rigtige at gøre, for det er jo netop i junglen, man finder de sublime vækster, og det er jo det, kunsten skal være. Jeg er ikke så sikker på, at dette område egner sig til at lave store, forkromede modeller på eller overhovedet til regelmæssighed af anden art. De institutioner, vi arbejder med i dette forslag, er utrolig forskellige. De er forskellige i størrelse, har forskellige traditioner, forskelligt indhold, helt forskellige opbygninger, forskellige historier.

Jeg synes, at forslaget – som hr. Bertel Haarder sagde tidligere – lægger temmelig meget kompetence over til ministeren, mens alternativet jo er, at man lagde noget selvstændighed ud til institutionerne. Det tror jeg nok jeg selv er en større tilhænger af at man gør.

Der er nogle enkelte områder, som jeg vil sige lidt mere om. Det er f.eks. musikkonservatorierne. Jeg ser en meget tydelig tendens i forslaget til, at vi får delt vores musikkonservatorier op i A- og B-konservatorier. Det ved jeg at man er meget utilfreds med rundt omkring på området, og jeg synes ikke, det er rigtigt, at vi gør det. Jeg håber ikke, at de spor, jeg ser i forslaget, er sporene til, at vi laver sådan en opdeling.

Men hvis det ikke er det, så vil jeg gerne spørge, hvorfor det ikke er sådan, at alle konservatorier f.eks. skal have forskning, at det ikke er en automatik, at der skal være forskning knyttet til konservatorier, at det nu er en kendt

regel mod en tidligere helt naturlig forudsætning.

Jeg vil også spørge, hvad grunden er til, at Center Rytmisk Musik og Bevægelse i Silkeborg skal lægges ind under Det Jydske Musik-konservatorium. Jeg synes, det er synd, at man ødelægger den selvstændighed og det spændende, der ligger netop i Silkeborgs afdeling ved at lægge det ind under Det Jydske Musik-konservatorium. Det er jeg ikke nogen tilhænger af.

Så er der en del muligheder i forslaget for at lave specialiseringer. Det synes jeg er en god ting. Jeg synes, det er godt og rigtigt, at de enkelte institutioner får en mulighed for at gøre sig selv til noget særligt på nogle områder. Jeg synes på den anden side, at det er noget, der skal komme fra institutionerne selv. Jeg synes ikke, det er noget, der skal stå i en lov, at sådan skal det være, og at sådan fordeler vi det her centralt fra. Så også den del er jeg ikke så glad for.

Med hensyn til Kunstakademiets skoler har jeg også nogle problemer dér. Som også hr. Bertel Haarder fremhævede, er det universiteternes styrelseslov, der er blevet brugt som model. Så vidt jeg kan se, er det blevet brugt som model i bemærkningerne, men ikke i lovteksten. Og det giver mig en usikkerhed på, hvad det egentlig er for en model, disse skoler skal køre efter, ligesom jeg kan se, at de også selv har været usikre på, hvor det egentlig er, tingene skal fastlægges. En sådan usikkerhed vil jo i sidste ende lægge den afgørende magt i den til enhver tid siddende ministers hænder, og nu er jeg sikker på, de ligger godt i den nuværende kulturministers hænder, men jeg kan ikke vide, i hvilke ministres hænder det i fremtiden vil komme til at ligge. Jeg er ikke sikker på, jeg er lige begejstret for alle de muligheder, jeg dér kan se.

Under Kunstakademiets skoler ligger jo billedkunstskolerne, og dér synes jeg, det er ærgerligt, at man ikke respekterer, at der er en model, en struktur, der har bevist sin værdi, sine evner i praksis. At man nu skal til at lave om på den struktur, som rent faktisk har fungeret, synes jeg er ærgerligt, og jeg forstår ikke rigtig hvorfor.

Nu skal det ikke slutte så negativt, så jeg vil gerne love, at SF selvfølgelig vil gå grundigt og positivt til værks, men vi har da vores bekym-